

דברי הכפר

ערבי פסחים

מאז ועד היום.
מן המדבר של אז ועד ניסן חס"ה.
מחתרת ספרד ועד פסח חס"ג בorporה החרבה. מ"עלילות
הדם" שבכל הדורות, ועד המצאה האסורה בברית-המועצות.

ليل טימוריים טאיינו דהה לעולם.
הזכרון ההיסטוריה טאיינו מהוויר.
זו התקדשות החג. זו טהרתו הציפייה. זה ביעור חמץ,
זו חמימות שבלב.

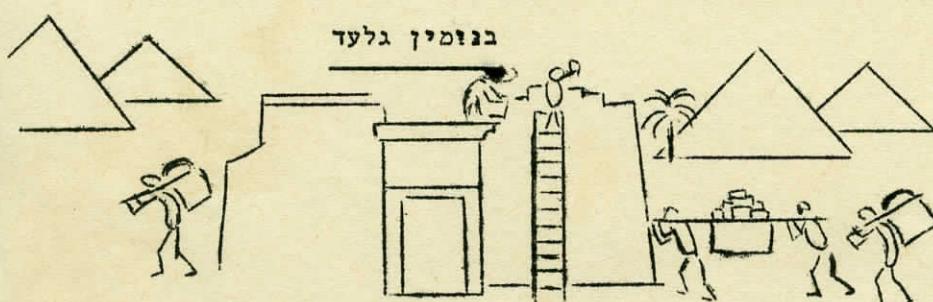
ה"לחמא עניא" -
ה"בל דיכפין" -
ביח-העבדים -
ה"וימרדו" טאיינו פוסק -
ה"יד החזקה והזרוע הנטויה" - - -
החד-גדיא הנצחית - - -

ארבע הcoresות. הדלה הפוחחה. אליו כי יבוא.
מטיח בן דוד במרה יבוא.
המרור שבכל הדורות. המצאה שבכל אثر ואثر.
הציפייה שבכל התקומות.
התקוות שבכל הלבבות.

ليل טימוריים טאיינו דהה לעולם, הזיכרון טאיינו מחוויה
הטהרה עבדי -
מעבדות לחרות.

דברי הכפר
מס' 454
כפר הנשא
9.4.76
ס' ניסן,
תשל"ו

מי ימוך?

* * * * *

גליק	יניב	12.4
ירון	ענח	13.4
שרק	יפה	14.4
לויין	אהרן	-
נימרכ	גרי	16.4
בריאן	קפמן	17.4
גיצן	יניתה	-
לויין	הלן	18.4

* * * * *

מדל טוב ורב נחת
לדליה ואודי
לבתיה ומאיר
ולכל המשפחה
להולדת הבית רובי

בליל שבת זה

קונצרט של ישית יובל
במועדון בשעה 9.15
פרטם על הלוח

אנשי חדר האכל מודיעים לנו
שסידור האכל בליל סיטי זה
הם ארחות הסידורים כפי שהיו
בטבע טעבר.

* שבוע כזה גדוש באירועי תרבות עבר עליינו, עד שמעתי אחד הותיקים מתלונן שמרוב החוננות, ברית מלאה, קונגנרטים, הופעות, סמינרים וערבי חברות, הוא לא מספיק לצפות בטלוויזיה החדשה.... נקוה שלא ידע מצרות גדולות מלאו!

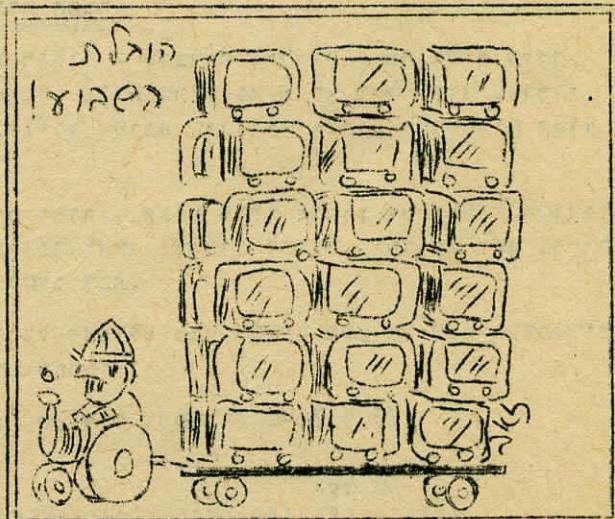
* ההכוונה המוזיקלית מלפני שבוע היה רמז בלבד להענוונות המיועדים לנו במשך שבוע זה. שלישית צפה בליווי קול סופרין, הנעים את ערב יום ה', ופילסה דREL לסמנר מזריך על הגaad בהדרכת פרופ' פרד קאומן - חוותה שכדי לאחזר עליה בהזמנתו הקרובה生物. ביום א' הוזמנו לערב "קול-משחק" בסיום שבוע העבודה בנושא המרכז (כל העולים במה).

ידי בית הספר שעשו אותנו במשך שעה ורביע בחכנית דרמה מגוונת שכלה תסבית רדיו, מחזה בזטרון ומחומר. יש לציין שכל הכהנות - במוי', כורייאוגרפיה, חמליל, שירים, בניית חפוארת ובורות ועוד ועוד, בוצעו ע"י הילדים - כל הכבוד. אגב, מי שחשש שאמנוח הזיג הולכת ודועכת בכפר הנשי יכול לנשום לרוחה - קיים דור המשך של שחנים ובדנים מעולים, ועתידנו מובהך.

* דרך צלהה לחנה מסר ו4 הילדים, אשר יצאו השבוע לביקור קרובים בארץ"ב, והננו מקומות שהזמן יעבור במהרה ובנעימים לאסף הגדל ומעין הקסנה.

* גם דני סטיל יצא לתקופה קצרה לאנגליה ונאר מאחלים לו, שלום ולהתראות.

* עם סגירת העלוון נודע לנו על פטירתה של גב' דיוויס, החושבת הוחיקה שבין הורי החברים. היא זכתה לראות את התפתחותו הקיבוץ מתחילה. חנחוינו הכנים לסלמה.

הַיְלָדֶת שְׁבִועַת פְּסָחָה

יום ד'	14.4.76	ערב פסח - ליל הסדר
יום ה'	15.4.76	סרט טו, בניין
יום ש'	16.4.76	ערב סכולו ר' קודים במועדון וגם בחדר האכל צד, בניין
יום י'	17.4.76	מצאי שבת הצגת "או קסן רני קולט" בובטדורן למבוגרדים יז, בניין
יום א'	18.4.76	ערב חברתי במועדון (פרטים נוספים על לוח המודעות). יח, בניין
יום ב'	19.4.76	ערב הרקדה עם תרצה הוודם (מומלץ מאוד!) לט, בניין
יום ג'	20.4.76	ערב "שידר השיר ים" (בסוף ריקודי עם) כ, בניין
יום ד'	21.4.76	הסרט הטרוועי כא, בניין

דו"ח מבית הספר

סימנו זה עתה את השלישי האדרור, כשלונו – עובדים וילדים – מרגשיים צורך בחופש. אולי השבוע המרכז הקל במקצת את הסיום, משומש שהוא כמעט לא כלל למוד פורמלי. אלמנטים דודקים עובדה זו הפכה קוטי לאותו חלק ביבינוו השונא טינוקים וזקוק לסדר יום קבוע וידיע מראש, על מנת להרגיסט טוב.

השליש השלישי צפוף בתוכו הפסוקות למודים רבים – חגים וימי זכרון והטיולים הסנתוניים. בו גם יחלו הימים החמים, אטר לא יוסיפו מאומה לחטך ולרצוץ ללמידה. יחד עם זאת נותרה לכל ביהה עוד עבودה שיש למלא, כדי להגיע לטלב הבא.

המחלנו כבר לתוכנן את העסוקים בחופש הגדול ואפ"לו כבר לחשוב מעט על טנה הלימודים הבאה. נקוה להמשיך ולספר את דרכנו החנוכית-חברתית.

25.4.76 ומשהימים ב- 6.4.76 מתחילה ביום ג' כהופט פסח של ביתה"ס המקומי מ-

יְעַל כָּבֵד

אנ פוּרְמַצִּיָּה מַעֲדָת הַבְּשַׁתְלֵמוֹיָה

חכנית הלמודים במכון לאותנוויות באל ח' התפרסמה על לוח המודעות הקטן שליד אשנב המזכירות.
חברים שרצו לעיין בחוברת עצמה מוזמנים לפניות אלוי.

חכנית הלמודים במכלה עצמה, כולל השכלה למבוגרים וחוגים אחרים, עדין לא הוכנה ויש להניח
שחוופף רק בעוד מספר הדשים. בכל אופן, כפי שנמסר לנו, יהיה בשנה הבאה אותם החוגים והקורסים
כвшנה השוטפת. חברים שעוניינים מוזמנים להרשם בהקדם.

אנו רוצים לשלב בכר בזורה שוניה במקצת מאשר בעבר. השנה נרכז את כל הפניות ללימוד חביבים
והשכלה למבוגרים. כשתהיינה כל הפניות בידינו נראתה בהן מסגרת אחת, פהות או יותר. דבר זה נכון
גם מבחינת תקציבית ובודי מאבחן כה אדם. במידה ומספר הפניות יהיה גדול ולא יאפשר לועדת כה
אדם להענות לכולן, יהיה צורך לעשות את המួן לפי הלמודים בעבר. נטהדר לספק את רצון כולן אורלם
ברור שהברים שלא השתתפו בחוגים בעבר יקבלו עדיפות על אלה שרצו ללמידה שנה שלישית או רביעית.

על כן חברים, אתם מבקשים להכנים את בקשותיכם משך חדש אפריל בכדי לאפשר לנו לדון בהן
שלא תחת לחץ.

*****

ישיבת הוועדה לטופח ארון ביום א' 4.4.

ובוכחו: בקי, גנט ג', דימונד, לנוי, גבי, גונדי..

1. עובדי חוות

אחר והודעת הוועדה לגבי עבודת חוות נתקבלה בקשיים עקרוניים, בדיון שהתקיים
במועדת כה אדם, קיבלנו על עצמנו לעבוד ולהציג תקנון עבודה לעובדי חוות שיחולק לשני חלקים.
א. הגדרת המשג "עובד חוות".

ב. תקנון שມטרתו לשלב את עובדי חוות בעבודה היום-יום-יוםית של המשק היוצר והצורך. הוצע
שלוני ייחוץ בועדת החברה של האחד ביחס לנוהג ולנהול בסלה זו במקדים אחרים.

2. אישות חפקידיים חשל"ז

טרם הושג הסכם סופי לגבי הצוות לסדרן העבודה וצוות חדר האוכל.
הנושאים בטיפול.

3. אישות חפקידיים חשל"ז

הוחלט להכין הצוות לכל החפקידיים.

לסלמה

עם פטירתם האם

הט' ד' ו' י' ס

אנו אחר באבלר

ר' ב נימן מנג'ו - 6.4.76

ביח כפר הנשי א

משתף בצערה של

בתיה ריגינס

ובני משפחתה

על פטירתנו ללא עת
טל הגיס בגלעד

מזהה הדריך

103

לכל חברי ותושבי כפר הנשייא שלום.

במשך 16 שנה החרגתי למחשבה, שהמצב שאנו נאבקים לקיום מדיניות ישראל הוא המצב הצודק ביותר בהיסטוריה. מדינה קטנה שאליה דורשת מעצמה בלבד הזכות לקיום עמי והשואפת בכניםו לילום עם שכנותה המקיים אותה מכל עבר והשואפים להשמידה. לא היה ספק קל שבקלים בליבי, שהקיים המנחים את החברת וההנאה בישראל היו: ההסתפקות בקיים ללא שאיפות התפשטות וחתרה בלתי פוטקת לשלום. ועל כל, להעמיד בחור בסיס לככל החלטה את גורם המוסר והצדק עם כל המשמע מכך.

כך חיתתי במשך 16 שנה ללא התרדות מצפוניות מסוימות מהמנחי (ואמונה זו קימת גם היום) כי אנו מבצעים את הצודק, המוסרי והمفוגני. ואמונה זו שהיתה נחלת הרוב גיבשה אותנו וננתנה לנו כח להוציא ולהתקיים במדינה דלה שכזו. ידענו לקראתה מה אנו הולכים וידענו שזה צודק. לא היו פפקונים. לא היה על מה לפפק, לפחות לא במדיניות החוץ, לא היה "מצפן" – לא היה "شيخ" לא היה שמאל פעיל במיעוד כי לא היה כלכך על מה. אישית לא ידעתי בכלל מה זה "שמאל".

כשפרצה מלחמת ששת הימים, לא היה ספק בליבי שלמחתנו מלחמה צודקת היא וכשכבשנו שטחים רבים לא היה ספק בליבי שהם הם הקלו' לשלא. שטחים אלה גרמו לי בעה בפעם הראשונה לאבד את אמוני שאמן הבסיס הוא צדק. שהוו המנחה הוא מוסר ומצפון ושאננו באמצעות מוכנים להסתפק במה שקיים.

ישנן 3 סיבות עקריות היכלות כביבול להסביר את המהלך אחזקה השטחים על ידינו.

א) שהשטחים המוחזקים הינם לא יותר מאשר קלו' מקוח וחנאי למשא ומתן ישיר ללא חנאים מוקדמים עם מנהיגי ערבי.

ב) הפיכת השטחים המוחזקים לחגורת בטחון שתגן על היישוב האזרחי הישראלי אשר היה לטענת הטוענים בלתי מוגן עד עתה מהיותו קרוב מדי לגבול ובתווך בני תוחחים.

ג) כוונה לפסח שטחים אלה על מנה"לקיים את חזון הנבאים מימי התנ"ר" בדבר שלמות הארץ, "המשך שחרור הארץ מידי בנופיו המרצחים" ושאר יראות ודברי הבל ביו"ב.

ונעמד עליו אחח אחח.

א) איך אפשר לדחוס משא ומתן ללא חנאים מוקדמים כפי שהצהירה הממשלה בעבר וגם הממשלה הנוכחית כאשר אנו כבר קבענו חנאים מוקדמים? איך אפשר לצפות שהשטחים ימשו בסיס למשא ומתן כאשר כבר אין שטחים אלא שטח ישראלי? התחנכוויות היהודיות בשטחים (כולל התחנכוויות חוקיות ומאושרו ע"י הממשלה) סוגרות כל אפשרות שליטה זה יוחזר וממילא אין ממש לוום "קלף" לשום מוש"מ ומכיוון שכאמור בזה רצינו (במו"מ) הרי שישנו סלוף עמדות, שקר עמי ותחנכוויות לערכיהם – לא צודק, לא מוסרי, לא מצפוני.

ב) חגורת בטחון (שהיא עוד אופציה שהממשלה בוחר אלטרנטיבה) תוכל לשמש אותנו אך ורק אם באמצעות תורחן האוכלוסייה הבלתי לוחמת מרחק הגון משדה הקרב. ועוד פעם, אף כך מדוע מאפשרים התחנכוויות אזרחיות ממש על גבול השטחים המוחזקים, האם זוהי הרחקה? האם גבולות בטחון? והאם תושבי השטחים אינם אויב?

שתי סיבות אלו גם יחד מבוססות במקורן על הגיוון וצדקה, ואינני רוחק מלהסביר עימן, אולם הן סולפו, עוזתו ונחפכו לשקר – שקר ההנאה לעם. ואולי לא שקר, אולי פשוט, אזלת יד, חוסר החלטה שנובע מחוסר ידע מה אנחנו בעצם רוצחים ושלא יודעים את זה, אין על מה להחליט.

ובקשר לסיבת השלישית, דתני היא שנות טובה כלכלית או חברתיות לא הצמח לנו מספרם השטחים וזאת מלבד העובדה שספרה כהה בغال הסיבות הנ"ל יהיה בלתי צודק בלתי מוסרי ולמענה פנות אימפריאלייסטי. ספרה השטחים ברם לנו, לחברה הישראלית להשתנות מכך. שוב אין אנו יודעים על מה נלחמים. מה היעדים ומהן הבינו. כמו עם שאבד את הצפון. אין שום מטרות או כוונות במצב החדש שנוצר כיוזן שאים לא החכובן ואיש מראש לא רצה במצב זה. הכל קרה במקרה אולם כמשמעותה הסביבה משתנים האנשים וכך גם אנו השתנו ונאני מאמין שגל השחיתות וחוסר ההגינות ומעלה לכל חומר הבתוון שמאפינים את החברה הישראלית הם כולם חלק מסווני זה. סביבה שהיתה לנו לפני 1967 הביאה השפעה חיובית. סביבה עכשוויה זו, היא שלילית ומשפיעה לשילילה ורק עיור וחרש לא יבין זאת.

על המפסחים לミニינם להבין שمعدן לספוח אדמה ומקומות קדושים "ומשוחרים" מדובר מעשית בסופו של מיליון חותמי השטחים יונאי, ישראלי, היהודי והציוניות, ואסדר ללא ספק ייעשו הכל על מנת להרסם. אנשיים אשר יעדערו את כל המعتمد היהודי-ציוני של הארץ. אנשים שיגרמו יותר מכל להבדלי מעמדות מהיוותם עושים כל "עובדת שחורה" תוך נזולם מהמחפיר בידי מעציקיהם שאין ביניהם ובין "בעלי האחוות" מי הבינאים ולא כלום. אנשים השיכבים בפרקם לעם אחר אשר נכפה עליהם מסורת אחרת, מנהגים של אחרים, דרך חיים אחרית, ושלטונו אחר. ואין זה משנה כמלאה הנימה אם זה כולל דמוקרטייה ובוטוח לאומי וkopf"ח. מה שמשנה הוא לנו עם כופים את רצוננו ושלטונו על עם אחר, בלתי צודק בלחמי מוסרי בלחמי מצפוני. ומעל כלל - לשם מה? מי צריך את זה? למי זה טוב? לאיזיונת? ליהדות? למדינת ישראל?

זו בפרוש שאיפה של אנשי קנאים, פנטזים חדרוי רוח קנאית דתית משיחית, אשר מזכירים לי את אנשי וחיליו מסע הצלב אשר באו "לשחרר את ארץ הקודש מחוללה בידי הכהנים העربים, העכו"ם". אלה אנשים המsonoודרים מגדרה הפחומי של הארץ. ארץ שגדלה מעל ומUNDER ליכולת הקילתה שלנו, שגדמה לנו להיות יותר מדי גדולים על עצמנו.

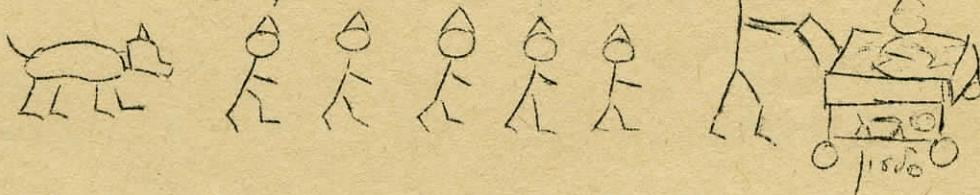
במלחמה אני מלא פקודות. כשמדבר בהגנת הארץ אין צורך בפקודות. ישנה הכרה בצדקה וחשיבות המעשה והכרה זו היא יותר מכל מדריכת אוטהנו ונחנה לנו כל שיש לנו והוא שווה סכון חיים.

לעולם לא אסכן את חייו למען השטחים המוחזקים, אמלא פקודות אולם את מלאכת סכון החיים אשאיר לאויבי, להם יש סיבה טובה יותר לבך.

המאידן

מڪזוע המטפלת הוא בכל זאת יעוד, וממי שיודיעו להעריך זאת, יבוֹא על שכרו כמי שראינו ביום ששיי. סלעוזן, הכלבלב של גרעין סלעית, הצליח לצאת מסוגרו ועשה את דרכו ישר לפעוֹston של חנהה פ' (הלא - מטפלח גם בגרעין). הילדים קבלו את הכלבלב ברצוץ, אף הכלב הגדול השומר על הפעוֹston החלבב, ויחיד יצאו לטיפיל ולבקר אהוהות...

נַעֲמָה הַגְּדוֹלָה בְּיַעַשׂ

אַחֲרָבָןִים לְפָסָח

ל_ב_י_ב_ו_ת...ק_מ_ח....מ_צ_ו_ת

1	כפיית סוכר	$\frac{1}{2}$ כוס קמח מצות
$\frac{1}{2}$	כפיית מלח	3/4 כוס חלב
	שמן	3 ביצים

ערבבי את קמח המזות יחד עם הלחב, החלמונאים, הסוכר, ומלח. הקציפי את החלבונאים והוסיפי.
חרמי את השמן, טבני את הלביבות, סנני ופזרי סוכר.

ע_ו_ג_ת...ב_ג_ב_ת

1	כוס סוכר	6 ביצים
$\frac{3}{4}$	כוס קמח מצות	1 כוס בננות מרוסקות
$\frac{1}{4}$	כוס קמח תפוחי אדמה קורט מלח	1 כוס בוטנים גראסרים
$\frac{1}{2}$		1 כפיית אבקת אפיה

בחשי היטב את החלמונאים עם הסוכר. הוסיפי מלח, בננות, קמח, ואבקת אפיה. הקציפי את החלבונאים והוסיפי אט-אט. הוסיפי את הבטנים.
לאפוחה בתבנית משומנת ומקומחת לפחות 40 דקות. לאחר האפיה הפכי את התבנית על רשת עד שהעוגה תתקדר.

ע_ו_ג_י_ו_ת...ק_ג_ק_ב_ט

כף קמח תפוחי אדמה כפיית מיץ לימון	200 גרם קוקוסים 3/4 כוס סוכר 2 ביצים

ערבבי את הכל ביחד וזררי לקונוסים.
לאפוחה בתבנית משומנת עד שהעוגיות תיעשינה חומות.

ב_ת_י_א_בו_ן
ו_ח_ג_ ש_מ_ח